

Библиотеката на НБУ в Единбург The NBU Library in Edinburgh

Таня Стоянова
Tanya Stoyanova

РЕЗЮМЕ

В статията е представено участието на библиотеката на Нов български университет в ежегодно провеждащата се международна конференция „Open Repositories“. Авторът, който спечели наградата „Млад библиотекар на годината“ на Българска библиотечно-информационна асоциация ББИА, прави подробен анализ на представените на конференцията новости и постижения в областта на репозиториумите и дигиталните архиви.

ABSTRACT

The article reviews the participation of the New Bulgarian University in the International Conference „Open Repositories“ held each consecutive year. The author, who won the annual award “Young Librarian of the Year” of the Bulgarian Library and Information Association, presents a detailed analysis of the novelties and achievements in repository and digital archives maintenance.

Международната конференция “Open Repositories 2013“ г. се проведе в Шарлоттаун (Charlottetown), остров Принц Едуард, Канада. Тази конференция се организира всяка година, първата е в Сидни (Австралия) през 2006 г., следва Сан Антонио (Тексас, САЩ) 2007 г., Саутхемптън (Великобритания) 2008 г., Атланта (Джорджия, САЩ) 2009 г., Мадрид (Испания) 2010 г., Остин (Тексас, САЩ) 2011 г. Участие през 2013 г. вземат 305 души от цял свят. Изключително ограничено е присъствието на лица от Източна Европа, това е и причината да разкажа в детайли за провелата се преди една година конференция “Open Repositories 2012: Open Services for Open Content: Local In for Global Out” в гр. Единбург, Великобритания, в която взех участие.

Този толкова романтичен и “зелен” град стопли жаждата за познания на много участници, дошли да се запознаят с новостите и постиженията в областта на репозиториумите и дигиталните архиви.

Седалище бе сграда на Университета на Единбург, намираща се в сърцето на стария град. Участниците са около 420 от различни страни по света - Китай, Япония, Тайланд, Корея, Норвегия, Дания, Холандия, Германия, Великобритания и други. Презентациите са организирани в паралелни сесии по видове - основни презентации, "Pecha Kucha" и постери. Нов български университет зае своето място с постер на тема "Create, attract, deposit" или методи за привличане на нетрадиционно съдържание в Научния електронен архив (НЕА на НБУ), а именно: видео файлове, музикални файлове, изображения и други.

Представяне

За да популяризира своя репозиториум библиотеката на НБУ използва няколко подхода: създаде онлайн пътеводители, които са своеобразна помощ при депозиране посредством уеб, рекламира публикуваните вече материали чрез средствата на Web 2.0. Нестандартните типове файлове, каквито са файловете за изображения, аудио и видео, предизвикват несигурност и преподаватели и докторанти умишлено ги избягват, чудейки се "Как ли ще изглежда това на екран?", "Ами ако не се отвори?!"...Това породило необходимостта от създаване на онлайн ръководства. Платформата, с помощта на която са създадени пътеводителите, е с наименование "LibGuides" и е собственост на компанията "Springshare". И за да бъдат улеснени депозиращите са развити отделни ръководства за различните типове документи, като например: произведение на изобразителното изкуство, произведение на приложните изкуства, художествена фотография, изложба, музикална композиция, музикално изпълнение, немусикален звукозапис, видеозапис, театрална постановка, друг вид обект. Освен видео, всеки онлайн пътеводител е съпътстван и от придружаващ текст, описващ всяко поле от интерфейса и неговите параметри.

Начало

Произведение на изобразителното изкуство

Произведение на приложните изкуства

Художествена фотография

Изложба

Музикална композиция

Музикално изпълнение

Немусикален звукозапис

Видеозапис

Театрална постановка

Друг вид обект

Произведение на изобразителното изкуство

Comments(0)

Print Page

Search:

This Guide

Search

Преди да започнете

Заредете сайта на Научния електронен архив на НБУ (<http://eprints.nbu.bg>). Изберете "Login", а след това въведете своето потребителско име и парола. Автоматично на екрана се зарежда меню "Manage Deposits". Започнете като натиснете бутон "New Item".

Comments (0)

Видеоурок "Депозиране на произведение на изобразителното изкуство"

Comments (0)

Меню "Details"

Поле "Title". Тук въведете заглавието на вашето произведение. Използвайте главни и малки букви. Ако има подзаглавие, то може да бъде отделено с двоеточие (:).

Поле "Abstract". Опишете с кратка анотация произведението. Текстът може да е на български и избран от вас чужд език.

Поле "Creators". Напишете фамилията и първото си име или инициали. След това въведете своя имейл адрес.

Поле "Divisions". Изберете департамента или центъра, към който принадлежите.

Поле "Publication Details". За вашето произведение на изобразителното изкуство опишете:

- вида на материалния носител и техниката на изработка в полето "Media of Output";
- година, месец и ден (Date) на завършване (Completion);
- интернет адрес с информация за произведението.

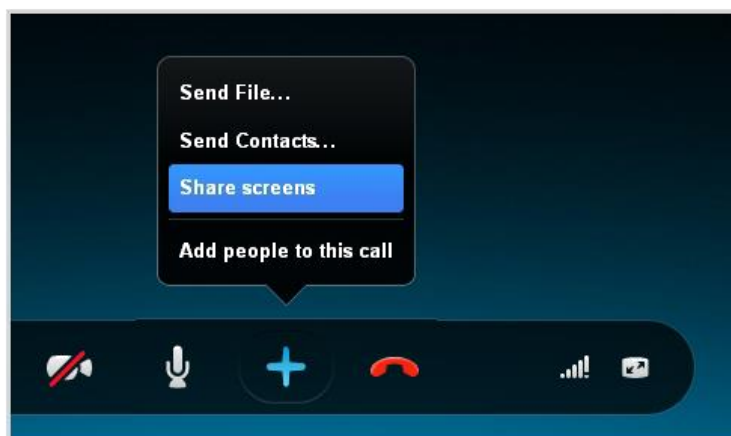
Поле "Funders". Посочете финансиращата организация, ако има такава, допринесла за създаване на произведението.

Поле "Projects". Ако произведението е създадено в рамките на конкретен проект, тук отбележете неговото заглавие и номер на договора.

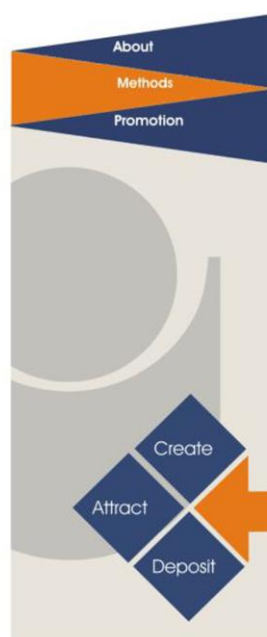
Поле "Contact email address". Посочете отново своя имейл адрес. Това е особено важно, ако сте ограничили достъпа до файла. По този начин всеки, който се интересува от вашето произведение, ще се свърже с вас.

Поле "Uncontrolled Keywords". Опишете произведението чрез ключови думи. Отделете ги една от друга със запетая. Освен на български те могат да бъдат и на избран от вас чужд език.

Вторият метод за привличане на нетрадиционни материали в Научния електронен архив на НБУ, е създаване на “Picture in picture” видео и аудио връзка между депозиращия и редактора на архива, позволяваща в реално време да се наблюдава процеса и да се отстраняват евентуално допуснати грешки. Видео и аудио комуникацията в реално време се осъществява посредством софтуера “Skype” и допълнителни периферни устройства – слушалки и микрофон. Създаден е специален скайп акаунт на Научния електронен архив на НБУ, обслужващ комуникацията между редактора на архива и депозиращите. Важно е всеки потребител да активира функцията “Share screens” на своя акаунт (в настройките за видео повикване Video Call). Статусът на акаунта е “Online” от 9.00 до 17.30 ч. всеки работен ден от понеделник до петък.

Последният метод, но не по важност, е рекламиране на публикуваните материали в уеб посредством средствата на Web 2.0. Най-новите материали в НЕА на НБУ се популяризират посредством RSS емисия в блога на библиотеката. Те могат да бъдат достъпвани и от всеки мобилен телефон. Запознаването на потребителите с тези материали се осъществява и чрез кратки текстове, публикувани във фейсбук и блог. В началото НЕА е съставена почти изцяло от статии и документи в текстови формат, като нетрадиционното съдържание е 0,7 %. С помощта на описаните методи този процент нарасна на 2 % само за половин година.

Работилница за цифрово съхранение и архивиране

Преди откриването на конференцията за участниците са организирани практически занятия в шест направления. Интересен за мен бе уъркшопът “Workflow for digital preservation and curation” с презентатор Стейси Ковалски (Stacy Kowalczyk) от Университетът в Индиана, САЩ, спонсориран от Microsoft Research. Първата част бе теоретично ориентирана и представи определения за дигитално съхранение и цялостния процес по организиране, съхранение, планиране и предоставяне на дигитално съдържание в репозиториуми и колекции (digital curation). Разгледани са предимствата и недостатъците на различните формати за съхранение на изображения. Препоръчан бе формат TIFF като най-подходящ за дългосрочно съхранение и формат PDF за визуализация до крайния потребител[1]. Представени са различните методи за валидация на форматите спрямо OCLC, Library of Congress, Archives. Обърна се внимание на Microsoft Trident Workflow Composer, софтуерен компонент за създаване на уеб функционалност и неговите отделни приложения за чат съобщения, браузъри и други.

Във втората част бе представен софтуерът JHOVE, съвместен проект на JSTOR и Harvard University Library. Той служи за организиране на процеса по дигитализация – валидиране на формати, идентификация и дефиниране на дигитални обекти, създаване на файлове-деривати, дефиниране на метаданни. Той извлича метаданни от готови обекти, преобразува файлови формати от един вид в друг, компресира множество обекти в един и много други. Платформата не може да бъде използвана за предоставяне на дигитално съдържание на крайния потребител. JHOVE е свободен за ползване. Интерфейсът му изглежда доста сложен и не е интуитивен.

Откриване

Откриването се състоя в George Square Lecture Theatre, разположен близо до основната сграда Appleton Tower. Приветствена реч произнесе Джеф Хейууд, директор „Информация и управление на знанието“ от домакините. Той представи цялостно програмата на конференцията, видовете сесии и фестивала „Repository Fringe“.

На откриването специален гост бе Камеран Нийлан (Cameron Neylon), известен преподавател, практик, лидер на „Open Society Foundation“ и учен в областта на достъпа до свободна информация. Той изтъкна ролята на репозиториумите за осигуряване на свободен достъп до информация и нуждата от набиране на съдържание, както и важността на обединените усилия на мениджърите на електронни архиви и изследователите. Камеран Нийлан представи електронния ресурс „Galaxy Zoo“, създаден през 2007 г. Той представлява обучителен електронен ресурс, съдържащ огромен брой изображения на галактики, събирани от различни телескопи от цял свят. Всеки може да се регистрира и да създаде свой акаунт, да използва всички ресурси, да отговаря на въпроси и да попълва тестове.

След откриването последва представяне на постерите. Техният брой бе 80. Впоследствие бяха изложени в библиотека „Playfair Library“, разположена в старата част на Единбург. Сградата се използва като библиотека още през 1820 г. Интериорът ѝ е в нео-класицистичен стил, а дизайнът е дело на Уилям Плейфеър (William Playfair), известен с работата си в Кралската шотландска академия, Националната галерия, Монументът на „Calton Hill“ и много други.

Паралелни сесии: Подходи и методи в институционалните репозиториуми

Проектът DuraCloud DfR

„DuraSpace“ работи съвместно с академични, научно-изследователски и културни организации по проекти, свързани със свободния достъп до информация. Тя се занимава предимно с обработка на дигитално съдържание и предлага свободни за използване технологии, главно за платформите Fedora и Dspace[2]. От есента на 2011 г.

разработват DuraCloud, чиято цел е превръщането на огромни обеми от данни в добре структурирани масиви за лесен достъп. DuraCloud DfR е разширение на DuraCloud с модул от услуги за подпомагане на изследователите в съхранението и предоставянето на дигитално съдържание. Добавени са нови инструменти като репликиране от една локация в друга, анализиране, добавяне на метаданни и модифициране на съществуващите дигитални обекти.

Платформа „DataStaR“

„DataStaR“ (Data Staging Repository) е семантично уеб приложение[3], служи за “регистър на метаданни”. Първоначално обслужва трансмитиране на съдържание между няколко институционални репозиториуми. Впоследствие допринася за популяризирането на свободна научна информация на институционално ниво и позволява индексиранието на материалите от различни платформи и институции. С цел усъвършенстване е проведено проучване от библиотеката на университета „Корнел“ и университета “Вашингтон” в Сейнт Луис. В резултат „DataStaR“ преминава от настолно приложение в open-source платформа. Тъй като в САЩ няма изграден единен регистър за метаданни, моделът на „DataStaR“ набляга на свързването на данни от институционално на национално ниво.

Проектът „dArceo“

Разработен е от организацията „Poznań Supercomputing and Networking Center“ (PSNC) в гр. Познан, Полша и представлява платформа за дългосрочно съхранение на данни в областта на културното наследство – текст, изображения, аудио и видео файлове.

dArceo позволява миграция на данни, конверсия и разпространение. Съдържанието се запазва в оригинален вид с прикачени метаданни в METS формат. Поддържа се

извличане на метаданни, посредством най-често използваните инструменти - FITS, DROID и FFMpeg. Инструментите и приложенията, използвани в „dArceo“, са свободни за използване.

Платформата „EZID“

„EZID“ (easy-eye-dee) е услуга на Центъра за архивиране (Curation Center, UC3) на Калифорнийския университет. Тя служи за създаване на идентификатори[4] на данни. Платформата автоматично генерира също и QR код с всеки създаден идентификатор. Работи с DOI и ARK. Съхранява метаданни за цитиране в различни формати и автоматично обновява URL адресите. Платформата „EZID“ не е свободна за ползване, но може да бъде тествана.

„DataONE“

Представена бе фондация „Data Observation Network for Earth“ (DataONE). Тя съхранява и гарантира достъпа до информация за иновативни постижения в областта на науките за Земята и околната среда. Организацията е подпомагана от американската Национална научна фондация. „DataONE“, координираща работата по обединен каталог на ресурсите на отделните участници във фондацията, като това прави информацията по-лесно откриваема и спомага за разпространението ѝ от институционално на национално ниво.

Паралелни сесии: Проекти

„Keepers Registry“

Фред Гай, който е мениджър в „EDINA“, Университет на Единбург, в своя презентация представя ролята на „The Keepers“ като архивиране на е-списания за дългосрочен достъп до материалите (някои от участващите включват и други формати, като е-книги). Регистърът ще се развива по проект „PEPRS“ (Piloting an E-journals Preservation Registry Service). Разработен е съвместно с Международния ISSN център в Париж.

Репозиториум на Университета в Утрехт

Библиотеката на Университета в Утрехт, Холандия сподели своя извървян път по създаването на дигитален архив. В продължение на повече от десетилетие използват различни платформи, създават множество бази данни и натрупват огромно по размер дигитално съдържание. От 2010 г. в библиотеката започват да използват „DSpace“ като платформа за дълготрайно съхранение. Резултатът е добре организирана платформа с добър интерфейс и функционалност.

„Microsoft Sharepoint“ като платформа за репозиториум

Тя обединява в едно множество отделни веб-услуги – блогове, wiki-та, споделяне на документи и календари. Платформата е лесна за управление и редактиране посредством GUI[5] - веб-базирани инструменти (подобно на Microsoft Office продуктите) и не е необходимо работещите с нея да са технически специалисти. Изключително полезен при използване в рамките на една институция. Главната му цел е да придобие облика и функционалността на репозиториумите – да организира и съхранява дигитални обекти, да предоставя метаданни и съдържание в веб.

За да може да бъде интегриран с текущо използвания институционален репозиториум, той трябва да поддържа OAI Protocol for Metadata Harvesting (за споделяне на метаданни), SWORD протокол (за депозиране на записи) и RESTful-like URL (за лесно

индексиране от търсещите машини). „Sharepoint“ може да бъде използван съвместно с платформите „Eprints“ и „DSpace“ посредством SWORD UI клиент.

„DTC Archive“

„Demonstration Test Catchment“ (DTC) е проект, финансиран от правителството на Обединеното кралство, който цели да осигури доказателства за това, как замърсяването може да бъде контролирано, за да бъде подоброено качеството на водата в селските райони. Проектът поддържа постоянен мониторинг, за да се установи произхода и същността на замърсителите в околната среда. Така Великобритания се опитва да спази директивата на Европейския съюз за качеството на водите[6]. Част от него е „DTC Archive“, стартиран от Биологичната асоциация по сладка вода и Центърът по изследвания в King’s College в Лондон. Те събират данни и ги обработват във вид, подходящ за използване от изследователи, правителствени институции и гражданите на Великобритания. Това е трудна задача, предвид разнородността на данните - хидрологични, екологични, метеорологични, химичен състав на водата и други. Затруднение създават различните стандарти, метаданни и терминология.

Свързване на научни обекти с „Webtracks“

Проектът „Webtracks“ е насочен към разработване на метод за свързване на данни. Неговата цел е да даде възможност за проследяване на данни от изследвания и публикации в Интернет пространството. Той е финансиран от организациите JISC, ISIS, Diamond, CLF и др.

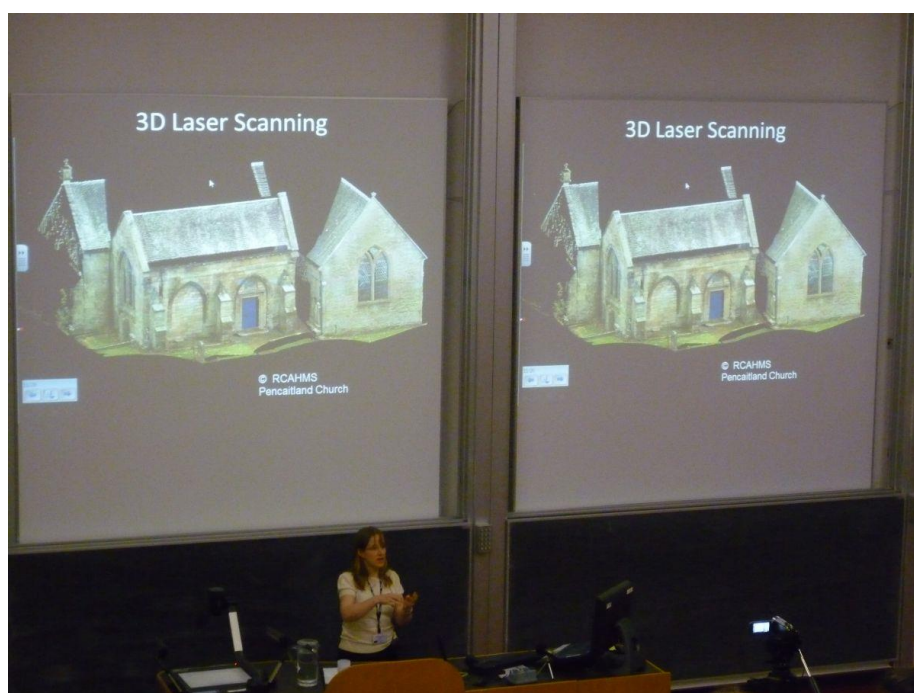
ResourceSync: Web-based Resource Synchronization

В днешно време уеб приложенията се опитват да следят множество публикации, разположени на уеб сървъри, различни репозиториуми или бази данни. Веднъж след като дадена публикация е преместена или модифицирана по някакъв начин, нейната връзка със синхронизиращия сървър вече е разпадната. Съществуват известни инструменти за синхронизация, но при „хомогенна“ среда. Мотивирани от този проблем, Националната организация по стандартизация на информацията и Open Archives Initiative (OAI), стартират проекта ResourceSync, финансиран от “Sloan Foundation” и JISC. Включени са участници и от различни страни. Неговата цел е да създаде подход за синхронизация на ресурси, съобразен с повечето интернет архитектури и задоволяващ очакванията на множество организации.

На презентацията бе представен първият тестов проект DBpedia – синхронизация на постоянно нарастващи като обем взаимно-свързани колекции (извличащ информация от Wikipedia и представяне в уеб), и arXiv.org – синхронизация на съдържание от репозиториуми посредством дублиране на мрежи и външни услуги (в частност репозиториума на Университетът в Корнел, съдържащ информация в областта на физиката, математиката, биологията; базиран на платформата Eprints). Данните се експортират в RDF формат, което позволява навигиране между различни ресурси в уеб пространството.

„Party Infrastructure”

В Австралия е разработен проектът “Party Infrastructure” от Националната библиотека, финансиран от националния Data център (ANDS). Събира се дигитално съдържание и метаданни от различни институции в Австралия, като в резултат се предоставят публични, уникални идентификатори. Дигиталното съдържание, метаданните и идентификаторите са свободни за ползване чрез услугата “Trove” на Националната библиотека и услугата за научно съдържание ANDS на Австралия. За останалите институции – членове те са достъпни посредством специални интерфейси, позволяващи изтегляне на съдържание в локалните системи. Допълнително улеснение е създаването на един общ идентификатор за всяка институция, включена в дадена подгрупа от проекта “Party Infrastructure”.

“Trustworthiness”

Шотландската кралска комисия за древни и исторически монументи (RCAHMS) създава проектът “Trustworthiness”, имащ за цел съхраняване и предоставяне на дигитални колекции в областта на културното наследство. Проектът е реализиран със съдействието на Digital Preservation Europe. Колекции включват над 200 00 дигитални обекта, включително 3D сканиране на сгради в Шотландия (предимно музеи).

„JAIRO“

Порталът JAIRO (Japanese Institutional Repository Online) е обединен портал за достъп до всички репозиториуми в Япония. С цел по-добро идентифициране е създаден уникален идентификатор за всеки автор (Digital Author Identifier). Модулът „Researchers Name Resolver“ съхранява идентификаторите в съответствие с методите във всяка една институция. Чрез този идентификатор авторите стават търсируеми в обединения портал JAIRO.

„Multivio“

Още една интересна презентация, запознаваща ни с Multivio - свободен, вграждащ се в браузъра визуализатор посредством JavaScript, HTML5 и CSS технологии, на дигитални обекти. Той представлява уеб приложение, играещо роля на презентационна платформа. Характеризира се с функционален и лесен за използване интерфейс.

„Microsoft Academic Search“

Безплатният портал „Microsoft Academic Search“ е разработен от Microsoft Research. Той индексира милиони научни публикации, създавайки ключови връзки между тях (институционални и географски). Единственото изискване за депозиране на съдържание е създаването на Microsoft Live ID акаунт. Резултатите могат да бъдат експортирани в различни формати. „Microsoft Academic Search“ може да бъде вграден чрез код в сайтове и репозиториуми чрез програмния интерфейс API[7].

„DepositMO“ и „Microsoft SkyDrive“

Представени бяха нови методи за депозиране, като „DepositMO“ и „Microsoft SkyDrive“. Популярните до сега стандартни методи на депозиране в платформите, отстъпват място на нови такива. За да бъдат те възможни, е необходимо инсталирането на протокола SWORD, позволяващ “дистанционно” депозиране от различни платформи в даден репозиториум. Новите приложения “DepositMO” и “Microsoft SkyDrive” дават възможност за използване на настолните приложения на компютъра и съкращаване на процеса по депозиране с няколко стъпки. Извършени са тестове в Департамента по Археология на Университета в Саутхемптън и отзивите са повече от отлични.

“DepositMO” е добавка за Microsoft Word, която след инсталиране добавя ново меню в лентата с менюта, което може да се визуализира и като допълнителен панел. Чрез него текущо отвореният и/или редактиран документ може да бъде депозиран в репозиториум, чийто настройки за достъп са предварително попълнени. Добавката позволява и въвеждане на кратки библиографски данни.

„Microsoft SkyDrive“ е платформа за пренос на файлове с голям размер (снимки, музика, работни файлове), за съхранение и защитено споделяне от почти всяка точка. Съвместим е с операционни системи Windows 7, Windows Vista и Mac OS X Lion; за мобилни телефони - Windows, Android, iPhone и iPad устройства. SkyDrive разполага с най-голямо място за съхранение на данни, в сравнение с DropBox, iCloud, Google Drive (платформа за съхранение на документи), и е съвместим както с Windows платформи, така и с Mac. Допълнителни функции са възможността за директно публикуване във фейсбук, туитър и други, изпращане на слайдшоу от снимки по имейл, добавяне на надписи към снимки (SkyDrive работи с мобилното приложение Microsoft OneNote за Android).

Групи по репозиториуми

След презентациите от паралелните сесии, бяха проведени отделни сесии за трите основни платформи за създаване на репозиториуми – Eprints, Dspace и Fedora.

Платформата “EPrints”

“EPrints” е създаден през 2000 г. в Департамента по електроника и компютърни науки към Университета в Саутхемптън. Създаването му е иницирано на срещата Open Archives Initiative в Санта Фе, през 1999 г. Представява свободен за ползване софтуер, предназначен за организиране на репозиториуми, поддържащи протокол Open Archives Initiative Protocol for Metadata Harvesting. Той съдържа много от функциите, характерни за системите за управление на дигитално съдържание[8], но е специализиран за създаване на институционални репозиториуми. Създаден е под лицензът GPL. Самото наименование “EPrints” не бива да бъде обърквано с термините “eprints” или “e-prints”. Текущата версия 3 на платформата е анонсирана на 24 януари 2007 година на Международната конференция “Open Repositories 2007” в Сан Антонио (Тексас, САЩ). За него създателите споделят, че е “голяма стъпка напред във функционалността, предоставя повече гъвкавост и контрол на редакторите на репозиториуми, депозиращите автори, изследователите и администраторите.” Тя поддържа инсталиране на плъг-ини за импортиране и експортиране на данни, конвертиране на типове обекти (за индексване от машините за търсене) и плаващи прозорци (“widget”) за графичния интерфейс.

„Eprints“ представлява уеб “command-line” приложение, базирано на LAMP архитектурата и написано на програмния език Perl. Платформата може да се инсталира върху операционните системи Linux, Solaris и Mac OS X. През 2010 г. е създадена версия и за операционната система Microsoft Windows.

Конфигурирането на платформата EPrints включва редактиране на Perl и XML – файлове. Самият визуален интерфейс се контролира от HTML темплейти, CSS стилове, и “inline” изображения. Първоначалният интерфейс и менюта на платформата са на английски език, но са създадени преводи и на други езици (посредством XML – файлове), като български, френски, немски, унгарски, италиански, японски, руски, испански и украински.

“EPrints Bazaar”

Патрик МакСуини (Patrick McSweeney) предложи интересна презентация за “EPrints Bazaar”, представляващ “Application Store” за платформата „Eprints“. Системата позволява на администраторите да инсталират плъг-ини и добавки само в един клик. Съдържа също така и помощна информация за начинаещите.

Някои от най-интересните плъг-ини са: „EdShare Theme“, която позволява модифициране на интерфейса на “EPrints”; “YouTube Import Plugin” – импортиране на метаданни от видео в YouTube и Vimeo; “Resource Manager” – нов облик на прозореца за депозиране на документи; “EXIF Importer” – извлича метаданни от JPEG изображения, като автор, заглавие, ключови думи; “Blackout” – забранява провеждане на търсене и браузване на материали за външни потребители, много полезен за създаване на “private” архиви; “Collections” – позволява създаване на отделни колекции от потребителите други.

Заклучение

Нов български университет сподели своя опит за привличане на “нетрадиционно” съдържание и внасяне на разнообразие в типовете депозирани файлове – проблем, срещан многократно при управление на дигитални архиви. Запознаването с различни организации и проекти, професионалните дебати и непринудени разговори неминуемо водят до обогатяване и развитие.

Източници:

Archival Resource Key. – В: Wikipedia [онлайн]. The free encyclopedia. [прегледан 14.11.2012] http://en.wikipedia.org/wiki/Archival_Resource_Key.

Bazaar Storerepository [онлайн]. [прегледан 07.12.2012] <http://bazaar.eprints.org/>.

Cornell University Library. ArXiv.org. [онлайн]. [прегледан 23.11.2012] <http://arxiv.org/>.

EZID. – В: CDL California Digital Library [онлайн]. [прегледан 15.11.2012] <http://www.cdlib.org/services/uc3/ezid/>.

DataCite [онлайн]. [прегледан 16.11.2012] <http://datacite.org/>.

DataOne. Data Observation Network for Earth [онлайн]. [прегледан 16.11.2012] <http://www.dataone.org>.

DataStaR [онлайн]. [прегледан 12.11.2012] <https://sites.google.com/site/datastarsite/>.
DepositMO [онлайн]. [прегледан 05.12.2012] <<http://www.eprints.org/depositmo/>.

Digital Author Identification – В: Wikipedia [онлайн]. The free encyclopedia. [прегледан 26.11.2012] http://en.wikipedia.org/wiki/Digital_Author_Identification.

Digital Object Identifier (DOI) [онлайн]. [прегледан 15.11.2012] <http://www.doi.org/>.

DSpace at Utrecht University [онлайн]. [прегледан 21.11.2012] <http://dspace.library.uu.nl:8080/>.

DTC Archive [онлайн]. [прегледан 22.11.2012] <http://www.dtcarchive.org>.

DuraCloud [онлайн]. [прегледан 12.11.2012] <http://www.duracloud.org/>.

DuraSpace [онлайн]. [прегледан 12.11.2012] <http://www.duraspace.org/>.

EDINA [онлайн]. [прегледан 09.11.2012] <http://edina.ac.uk/>.

Eprints [онлайн]. [прегледан 07.12.2012] <http://www.eprints.org/software/>.

GalaxyZoo [онлайн]. [прегледан 12.11.2012] <http://www.galaxyzoo.org/>.

GNU General Public License. - В: Wikipedia [онлайн]. The free encyclopedia. [прегледан 07.12.2012] <http://en.wikipedia.org/wiki/GPL>.

JAIR.O. Japanese Institutional Repositories Online [онлайн]. [прегледан 26.11.2012] <http://jairo.nii.ac.jp/en/>.

JHOVE [онлайн]. [прегледан 07.11.2012] <http://sourceforge.net/projects/jhove/>.

JISC [онлайн]. [прегледан 20.11.2012] <http://www.jisc.ac.uk/>.

The Keepers Registry. Supporting long-term access to journal content [онлайн]. [прегледан 20.11.2012] <http://thekeepers.org/thekeepers/keepers.asp>.

LayerScape [онлайн]. [прегледан 04.12.2012] <http://www.layerscape.org/Home/Index>.

LAMP (software bundle). В: Wikipedia [онлайн]. The free encyclopedia. [прегледан 07.12.2012] [http://en.wikipedia.org/wiki/LAMP_\(software_bundle\)](http://en.wikipedia.org/wiki/LAMP_(software_bundle)).

Microsoft Academic Search [онлайн]. [прегледан 04.12.2012] <http://academic.research.microsoft.com/>.

Microsoft Research [онлайн]. [прегледан 07.11.2012] <http://research.microsoft.com/en-us/collaboration/tools/trident.aspx>.

Multivio [онлайн]. [прегледан 30.11.2012] <https://www.multivio.org/main>.

National Library of Australia. Trove [онлайн]. [прегледан 23.11.2012] <http://trove.nla.gov.au/>.

Open Archives Initiative [онлайн]. [прегледан 07.12.2012] <http://www.openarchives.org>.

Open Repositories 2013 [онлайн]. [прегледан 14.08.2013] <http://or2013.net/>.

Open Repositories 2012 [онлайн]. [прегледан 12.07.2013] <http://or2012.ed.ac.uk/>.

PEPRS. Piloting an E-journals Preservation Registry Service [онлайн]. [прегледан 20.11.2012] <http://edina.ac.uk/projects/peprs/index.html>.

Poznan Supercomputing and Networking Center [онлайн]. [прегледан 14.11.2012]
<http://www.man.poznan.pl/online/en>.

Purdue University Research Repository [онлайн]. [прегледан 09.11.2012]
<https://purr.purdue.edu/>.

Resource Description Format. – В: Wikipedia [онлайн]. The free encyclopedia. [прегледан 14.11.2012] http://en.wikipedia.org/wiki/Resource_Description_Framework.

Royal Commission on the Ancient and Historical Monuments of Scotland [онлайн]. [прегледан 26.11.2012] <http://www.rcahms.gov.uk/>.

Science in the Open [онлайн]. [прегледан 09.11.2012] <http://cameronneylon.net>.

Sharepoint. – В: Microsoft [онлайн]. [прегледан 21.11.2012]
<http://sharepoint.microsoft.com/en-us/Pages/default.aspx>.

SkyDrive. – В: Microsoft [онлайн]. [прегледан 06.12.2012] <https://skydrive.live.com>.

Skype [онлайн]. [прегледан 07.11.2012] <http://www.skype.com/intl/en/features/>.

Sword (disambiguation). – В: Wikipedia [онлайн]. The free encyclopedia. [прегледан 14.11.2012] <http://en.wikipedia.org/wiki/SWORD>.

Trustworthy Repositories Audit & Certification. – В: Wikipedia [онлайн]. The free encyclopedia. [прегледан 05.12.2012]
http://en.wikipedia.org/wiki/Trustworthy_Repositories_Audit_%26_Certification.

UKOLN [онлайн]. [прегледан 05.12.2012] <http://www.ukoln.ac.uk/>, 05.12.2012.

Webtracks. – В: JISC [онлайн]. [прегледан 22.11.2012]
<http://www.jisc.ac.uk/whatwedo/programmes/mrd/clip/webtracks.aspx>.

Wide Web Consortium (W3C) [онлайн]. [прегледан 13.11.2012] <http://www.w3.org/>.

[1] Дериватен файл

[2] Две от най-използваните платформи за репозиториуми в днешно време

[3] Разработен от библиотеката на Cornell University през 2007 г.

[4] Това е уникален низ от символи, описващи даден електронен документ. За разлика от метаданните, които могат да се променят, идентификаторът остава винаги един и същ. Ако например се промени URL адресът на даден електронен документ, е необходимо само да се обновят метаданните за DOI, за да пренасочват към новия URL адрес

[5] На компютърен език, GUI представлява вид интерфейс, позволяващ на потребителя да комуникира с електронни устройства, по-скоро чрез изображения-икони, отколкото чрез текст

[6] Water Framework Directive (European Union)

[7] Приложно-програмен интерфейс за поддръжка на приложен софтуер от операционната система

[8] Document Management Systems, DMS